

Sygn. akt I ACa 1145/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 czerwca 2016 roku

Sąd Apelacyjny w Szczecinie I Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSA Danuta Jezierska (spr.)
Sędziowie:	SSA Dariusz Rostał SSA Artur Kowalewski
Protokolant:	st.sekr.sądowy Beata Waclawik

po rozpoznaniu w dniu 16 czerwca 2016 roku na rozprawie w Szczecinie

sprawy z powództwa I. K.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w P.

o zobowiązanie do złożenia oświadczenia woli

na skutek apelacji pozwanej

od wyroku Sądu Okręgowego w Szczecinie

z dnia 30 października 2015 roku, sygn. akt I C 901/15

I. oddala apelację;

II. zasądza od pozwanej na rzecz powódki kwotę 5.400 (pięć tysięcy czterysta) złotych tytułem kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu apelacyjnym.

SSA A. Kowalewski SSA D. Jezierska SSA D. Rostał

Sygn. akt I A Ca 1145/15

UZASADNIENIE

Powódka I. K. wniosła o zobowiązanie pozwanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. do złożenia oświadczenia woli, że pozwana kupuje od I. K. własność ruchomości: ciągnik C. (...) o numerze rejestracyjnym (...) za cenę 130.000 zł, ciągnik (...) (...) o numerze rejestracyjnym (...) za cenę 450.000 zł, opryskiwacza L. za cenę 80.000 zł.

W uzasadnieniu podała, że 1 października 2012 r. strony zawarły przedwstępną umowę sprzedaży maszyn rolniczych, zgodnie z postanowieniami której, umowa przyrzeczona winna zostać zawarta do dnia 31 sierpnia 2014

r. Przedmiotowe maszyny zostały wydane pozwanej w dniu zawarcia umowy przedwstępnej. Pomimo wezwania pozwana odmówiła podpisania nadesłanego projektu umowy.

W odpowiedzi na pozew, pozwana spółka wniosła o oddalenie powództwa. W uzasadnieniu przyznała, że pomiędzy stronami doszło do zawarcia umowy przedwstępnej sprzedaży maszyn rolniczych, powódka nie wykazała faktu uchylania się przez pozwaną od zawarcia umowy przyrzeczonej.

Wyrokiem z 30 października 2015 r. Sąd Okręgowy w Szczecinie zobowiązał pozwaną (...) Spółkę z ograniczoną odpowiedzialnością w P. do złożenia oświadczenia woli o treści: (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. kupuje od powódki I. K. następujące ruchomości: ciągnik C. (...) o numerze rejestracyjnym (...) za cenę 130.000 złotych, ciągnik J.(...) o numerze rejestracyjnym (...) za cenę 450.000 złotych, opryskiwacz L. za cenę 80.000 złotych" (pkt 1) oraz zasądził od pozwanej na rzecz powódki zwrot kosztów procesu (pkt II).

Powyższe rozstrzygnięcie Sąd oparł o następujące ustalenia faktyczne i rozważania prawne:

Powódka I. K. zawarła z pozwaną (...) Sp. z o.o. w P., 1 października 2012 r., przedwstępną umowę sprzedaży następujących maszyn rolniczych: ciągnika C. (...) o numerze rejestracyjnym (...) za cenę 130.000 zł ciągnika J. (...) o numerze rejestracyjnym (...) za cenę 450.000 zł i opryskiwacza L. za cenę 80.000 zł. Strony zgodnie postanowiły, że umowa przyrzeczona zostanie zawarta w terminie do 31 sierpnia 2014 r., z terminem płatności na dzień 31 sierpnia 2014 r. Strony oświadczyły w umowie przedwstępnej, że wydanie przedmiotu umowy nastąpiło i kupujący jest uprawniony używać wskazane maszyny do czasu ich nabycia, w sposób odpowiadający ich przeznaczeniu i właściwościom oraz zgodnie z niniejszą umową. Kupująca spółka, w § 3 pkt 2 umowy, zobowiązała się ponosić wszelkie koszty związane z utrzymaniem i użytkowaniem maszyn oraz zobowiązała się uiszczać opłaty z tytułu obowiązkowego ubezpieczenia OC oraz obciążeń publicznoprawnych związanych z tymi maszynami.

W piśmie z 1 maja 2015 r., powódka zwróciła się do pozwanej z wezwaniem do zawarcia umowy przyrzeczonej, przesyłając jednocześnie projekt umowy. W odpowiedzi na powyższe wezwanie, pozwana odmówiła podpisania umowy, informując powódkę, że to z przyczyn leżących po jej stronie nie doszło do zawarcia umowy przyrzeczonej w terminie określonym w umowie przedwstępnej, stąd też powódce nie przysługuje roszczenie o zawarcie tej umowy. Pozwana odmówiła zawarcia umowy przyrzeczonej ze względu na rachunek ekonomiczny, uznając cenę maszyn w chwili obecnej, po kilkuletniej eksploatacji, za zbyt wygórowaną.

Sąd nadto ustalił, że pozwana w 2014 r. wystąpiła do Sądu Okręgowego w Szczecinie z powództwem o zobowiązanie I. K. do złożenia oświadczenia woli o treści jak w niniejszym procesie. Wówczas, w odpowiedzi na pozew, I. K. oświadczyła, że nie uchylała się i nie uchyla od zawarcia umowy przyrzeczonej w celu wykonania umowy przedwstępnej, a jedynie mając ku temu uzasadnione podstawy, odmawia złożenia oświadczenia woli, którego skutkiem będzie przeniesienie własności rzeczy będących jej przedmiotem i wyzbycie się ich własności za cenę inną niż uzgodniona między stronami. Wyrokiem z dnia 9 marca 2015 r., Sąd Okręgowy w Szczecinie, w sprawie o sygn. akt I C 1093/14, zobowiązał I. K. do złożenia oświadczenia woli treści tożsamej, jak w pozwie spółki. Pismem z dnia 17 kwietnia 2015 r., przed uprawomocnieniem się wyroku z dnia 9 marca 2015 r., (...) sp. z o. o. w P. cofnęła pozew w całości i zrzekła się dochodzonego roszczenia. Postanowieniem z 4 maja 2015 r., Sąd Okręgowy w Szczecinie uchylił więc wyrok i umorzył postępowanie.

Oceniając tak ustalony stan faktyczny, Sąd Okręgowy uznał powództwo, oparte o treść art. 64 k.c. i art. 1047 § 1 i 2 k.p.c. za uzasadnione.

W ocenie Sądu pierwszej instancji, obowiązek złożenia przez pozwaną żądanego pozewem oświadczenia woli wynika z treści umowy przedwstępnej sprzedaży maszyn rolniczych, zawartej przez strony procesu 1 października 2012 r. Ponadto Sąd ustalił, że postanowienie umowy przedwstępnej zostały skonstruowane w sposób jednoznaczny, a ich treść nie była kwestionowana. Biorąc pod uwagę treść umowy przedwstępnej oraz fakt, że strony zobowiązały się zawrzeć umowę sprzedaży, jako przyrzeczoną, Sąd uznał, że każdej ze stron w niniejszej sprawie przysługiwało roszczenie o zawarcie tej umowy. W związku z tym, powódka I. K. zdaniem Sądu była uprawniona do wystąpienia

ze swoim żądaniem, skoro do zawarcia umowy do chwili obecnej nie doszło, a pozwana uchyła się od jej zawarcia. Sąd zwrócił również uwagę na okoliczność, że niższa wartość maszyn w chwili obecnej oraz ich częściowe wyeksploatowanie nie jest przeszkodą do zawarcia umowy przyrzeczonej za uzgodnioną w 2012 r. cenę.

O kosztach procesu Sąd orzekł na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c. w zw. z § 6 pkt 7 w zw. z § 2 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu. (tekst jedn. Dz.U. z 2013, poz.490).

Apelację od powyższego rozstrzygnięcia złożyła pozwana, skarżąc go w całości i zażądała jego zmiany poprzez oddalenie powództwa w całości i zasądzenie kosztów postępowania za obie instancje.

Zaskarżonemu orzeczeniu zarzuciła:

1. naruszenie prawa materialnego tj. art. 390 § 2 k.c. poprzez błędną jego wykładnię, polegającą na przyjęciu, że o uprawnieniu strony do dochodzenia zawarcia umowy przyrzeczonej decyduje treść umowy przedwstępnej, podczas gdy regulacja ta w sposób oczywisty wiąże się z treścią art. 390 § 1 k.c., a co za tym idzie osobą uprawnioną do żądania zawarcia umowy przyrzeczonej jest ta strona umowy, która nie uchyła się od jej zawarcia, a roszczenie przysługuje wyłącznie w przypadku, gdy druga strona uchyła się od zawarcia umowy przyrzeczonej;

2. sprzeczność istotnych ustaleń Sądu z treścią zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego poprzez:

a) uznanie, że stronie powodowej przysługuje roszczenie o zawarcie umowy przyrzeczonej, podczas gdy ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego wynika w sposób jednoznaczny, że to powódka uchyłała się od zawarcia umowy przyrzeczonej, odmawiała uczynienia zadość wezwaniom kierowanym do niej przez pozwaną, a swoją postawą doprowadziła do wszczęcia przez pozwaną procesu sądowego, w którym kwestionowała roszczenie pozwanej co do zasady i wniosła o oddalenie powództwa w całości;

b) uznanie, że strona pozwana uchyła się od zawarcia umowy przyrzeczonej z uwagi na zbyt wysoką cenę maszyn po kilkuletniej eksploatacji, podczas, gdy pełnomocnik pozwanej nigdy nie złożył takiego oświadczenia, a nadto nie można uznać, że strona pozwana uchyła się od zawarcia umowy, w sytuacji gdy to ona kierowała do powódki wezwania o jej zawarcie i to ona wystąpiła najpierw z takim roszczeniem do sądu, a także w sytuacji gdy pozwana nigdy, przed upływem terminu oznaczonego w umowie przedwstępnej, nie była przez powódkę wezwana do zawarcia umowy przyrzeczonej;

3. naruszenie przepisów postępowania tj. art. 227 w zw. z art. 217 § 3 k.p.c. poprzez oddalenie wniosku dowodowego strony pozwanej w zakresie dowodu z przesłuchania G. C. (1) w charakterze strony, podczas gdy przeprowadzenie tego dowodu było istotne dla rozstrzygnięcia sprawy, a wniosek dowodowy w tym zakresie nie był spóźniony;

4. naruszenie przepisów postępowania tj. art. 328 § 2 k.p.c. poprzez pominięcie w treści uzasadnienia wyroku jakiegokolwiek wyjaśnienia przyczyn, dla których Sąd oddalił wniosek dowodowy o przesłuchanie G. C. (1) w charakterze strony.

W uzasadnieniu apelacji strona pozwana uszczegółowiła podniesione zarzuty.

Powódka w odpowiedzi na apelację wniosła o oddalenie apelacji, w całości dzielając argumentację Sądu I instancji.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Apelację powódki jako bezzasadną należało oddalić.

Na wstępie Sąd Apelacyjny wskazuje, że podziela ustalenia faktyczne Sądu pierwszej instancji i przyjmuje je jako własne, z tym zastrzeżeniem, iż Sąd Apelacyjny uzupełnił postępowanie dowodowe w zakresie postulowanym przez skarżącą i przesłuchał obie strony.

Z dodatkowych ustaleń poczynionych przez Sąd Apelacyjny wynika, że I. K. po złożeniu powództwa i wydaniu przez Sąd Okręgowy wyroku z dnia 9 marca 2015r. przez spółkę z o.o. (...) w sprawie I C 1093/14 była gotowa wykonać postanowienia umowy przedwstępnej. Wcześniej umowy zawrzeć nie chciała, gdyż uważała, że do ceny określonej tą umową powinien być doliczony podatek VAT. Nie zamierzała podejmować po wydaniu wyroku w sprawie I C 1093/14 działań, by zabrać będące od dwóch lat w posiadaniu Spółki maszyny rolnicze. Ostatnio widziała, że maszyny te są nadal przez Spółkę użytkowane, mimo iż Spółka uchyla się od zawarcia umowy przyrzeczonej (dowód: zeznania I. K.). Prezes zarządu Spółki z o.o. (...) cofnął powództwo w sprawie I C 1093/14 po wydaniu korzystnego dla Spółki wyroku, przez co doszło do umorzenia postępowania, gdyż nadchodził okres prac polowych i obawiała się, że I. K. będzie się od tego wyroku odwoływać i podejmie działania by maszyny te odebrać. Wówczas Spółka nie miałaby czym wykonywać prac polowych. Stąd zapadła decyzja, by zakupić nowe maszyny. Maszyny będące przedmiotem umowy przyrzeczonej są nadal w posiadaniu Spółki, jednak Spółka z nich nie korzysta, a maszynę na polu Spółki, jaką widziała I. K. była jedynie podobna do tej z umowy (zeznania G. C. (1) – Prezesa Spółki z o.o. (...)). Sąd Apelacyjny w całości dał wiarę zeznaniom I. K. jako logicznym, spójnym i znajdującym potwierdzenie w zebranych materiale dowodowym. Zeznaniami G. C. (1) wiarę dał jedynie częściowo, z przyczyn jakie wskazane zostaną poniżej.

Tak ustalone dodatkowe okoliczności nie mogły jednak doprowadzić do zmiany zaskarżonego wyroku i uznania, że prawne wywody Sądu Okręgowego nie znajdują uzasadnienia w zebranych materiale dowodowym, gdyż doszło do sprzeczności istotnych ustaleń Sądu z treścią zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego w zakresie wskazanym przez skarżącą, czy naruszenia prawa materialnego. Stąd Sąd Apelacyjny wywody prawne Sądu I instancji w pełni podziela i przyjmuje je jako własne.

W kwestii zarzutu dotyczącego naruszenia przez Sąd pierwszej instancji art. 227 w zw. z art. 217 § 3 k.p.c. oraz art. 328 § 2 k.p.c., Sąd Odwoławczy zaznacza, że na obecnym etapie postępowania jest on bezprzedmiotowy, albowiem Sąd Apelacyjny uzupełnił postępowanie dowodowe o przesłuchanie stron procesu. Jak wskazano jednak powyżej, przeprowadzone przesłuchanie nie doprowadziło do wniosków, które miałyby skutkować zmianą zaskarżonego rozstrzygnięcia.

Odnosząc się do pozostałych zarzutów apelacji, w pierwszej kolejności wskazać należy, że dla zawarcia umowy przyrzeczonej powódka nie musiała, przed terminem określonym w umowie przedwstępnej, wzywać pozwaną do spełnienia świadczenia i podpisania umowy. Termin zawarcia umowy przyrzeczonej, określony w umowie przedwstępnej, nie jest terminem końcowym, a jedynie terminem spełnienia świadczenia, którego upływ nie powoduje wygaśnięcia zobowiązania do zawarcia umowy przyrzeczonej. Przeciwnie, upływ tego terminu skutkuje wymagalnością roszczenia wynikającego z art. 390 § 2 k.c. o zawarcie umowy przyrzeczonej. Jeżeli umowa przedwstępna spełnia warunki konieczne dla ważności umowy przyrzeczonej, upływ określonego w niej terminu zawarcia umowy przyrzeczonej nie powoduje wygaśnięcia zobowiązania do jej zawarcia, lecz przeciwnie z chwilą nadejścia terminu umowy przyrzeczonej wymagalne staje się roszczenie osoby uprawnionej o zawarcie umowy przyrzeczonej (por. wyrok SN z 13.01.2011 r., III CSK 116/11).

Pozwana, w apelacji, podniosła, że nie uchylała się od zawarcia umowy, wręcz przeciwnie, to ona wzywała powódkę do zawarcia przyrzeczonej umowy. W kontekście powyższego zarzutu, Sąd Apelacyjny zaznacza że o uchylaniu się od zawarcia umowy, jako przesłance dochodzenia roszczenia o jej zawarcie, można mówić w razie bezpodstawnej odmowy zawarcia umowy przyrzeczonej, poprzez świadome działanie lub zaniechanie zmierzające do bezpodstawnego niezawarcia umowy przyrzeczonej, a przynajmniej godzenie się z takim skutkiem (por. np. wyroki SN z 13.01.2011, III CSK 116/10; z 26.09.2001 r., IV CKN 461/00; z 16.12.2005 r., III CK 344/05). W ocenie Sądu Apelacyjnego w niniejszej sprawie, już z samych zeznań stron wynika w sposób jednoznaczny, że stroną uchylającą się od zawarcia umowy przyrzeczonej w niniejszej sprawie jest strona pozwana. Argumentacja Prezesa Zarządu pozwanej Spółki, zgodnie z którą pozwana nie chciała zawrzeć umowy przyrzeczonej, pomimo uzyskania korzystnego dla niej rozstrzygnięcia

w sprawie I C 1093/14 z obawy, że w okresie trwających prac polowych powódka złoży apelację i pozbawi pozwaną posiadanych maszyn, nie znalazła żadnego potwierdzenia w materiale dowodowym, zwłaszcza, że strona pozwana do dnia dzisiejszego jest w posiadaniu ciągników, będących przedmiotem umowy przedwstępnej. W oparciu zaś o zebrany w sprawie materiał dowodowy, w szczególności wyraźne oświadczenie pełnomocnika pozwanej Spółki złożone na rozprawie w dniu 20 października 2015 r., iż to z przyczyn ekonomicznych nie doszło do zawarcia umowy przez pozwaną przyrzeczonej, wnioski Sadu I instancji, w konfrontacji z zeznaniami stron złożonymi na etapie postępowania apelacyjnego, iż strona bezpodstawnie uchylającą się od zawarcia tej umowy jest obecnie pozwana, uznać należy za w pełni uprawnione.

Sąd Apelacyjny nie podziela bowiem argumentacji pozwanej, według to nie pozwana lecz powódka jest stroną, która uchyła się od zawarcia umowy przyrzeczonej, o czym ma świadczyć fakt, że (...) spółkę z o.o. była zmuszona wystąpić na drogę sądową z roszczeniem o zobowiązanie I. K. do złożenia oświadczenia woli o sprzedaży maszyn. Jak słusznie zauważył bowiem Sąd Okręgowy, to pozwana w niniejszej sprawie, już po wydaniu korzystnego dla niej wyroku, podjęła dobrowolną decyzję o cofnięciu powództwa i zrzeczeniu się roszczenia, co doprowadziło w konsekwencji do umorzenia postępowania w sprawie. Jednocześnie Sąd Odwoławczy zwraca uwagę na fakt, że w sprawie nie wystąpiły żadne okoliczności, które wskazywałyby na to, by powódka zamierzała nie respektować wydanego w sprawie orzeczenia. Stąd też, wywody pozwanej w tym zakresie należy uznać za bezpodstawne i niezasługujące na uwzględnienie. Poza jej głośnymi twierdzeniami nie znalazły bowiem żadnego potwierdzenia w zebranym w sprawie materiale dowodowym., wręcz przeciwnie z materiału tego wynika, że jedynie względy ekonomiczne legły u podstaw odmowy zawarcia przez pozwaną takiej umowy. Twierdzenia, że Sąd I instancji nienależycie zrozumiał wypowiedź pełnomocnika pozwanej, w sytuacji gdy jest ona jednoznaczna co do swej treści, nie mogą zasługiwać na uwzględnienie. Analiza zeznań G. C. (1), w konfrontacji z pozostałymi dowodami, w pełni taki wniosek uzasadnia. Pozwana nie zaprzecza bowiem, że wiosną 2015 r. zakupiła nowe maszyny rolnicze i nie była już zainteresowana zawarciem umowy przyrzeczonej. Rzekome obawy jakie miały ją kierować nie znalazły żadnego potwierdzenia w zaferowanym przez pozwaną materiale dowodowym, stąd też w tym zakresie Sąd Apelacyjny odmówił wiary zeznaniom G. C. (1). Również okoliczność, że to Spółka wcześniej wystąpiła z takim roszczeniem, w sytuacji gdy pozew cofnęła i rzekła się tego roszczenia, w świetle treści art. 203 § 2 zd. pierwsze k.p.c., nie ma w sprawie żadnego znaczenia. Pozew cofnięty nie wywołuje bowiem żadnych skutków jakie ustawa wiąże z wytoczeniem powództwa.

Obowiązkiem Sądu w niniejszej sprawie było zatem zbadanie, czy wobec wystąpienia przez I. K. z roszczeniem o zobowiązaniem do zawarcia umowy przyrzeczonej, to pozwana jest tą, która obecnie bezpodstawnie zawarcia umowy przyrzeczonej odmawia. W ocenie Sądu Apelacyjnego, wnioski Sądu I instancji są w tym zakresie w pełni uprawnione i znajdują pełne oparcie z zebranym materiale dowodowym, a zeznania stron trafność argumentacji tego Sądu jedynie potwierdziły. Nie ulega bowiem żadnej wątpliwości, iż po wytoczeniu powództwa przez I. K. to pozwana Spółka uchyła się od zawarcia umowy przyrzeczonej i to przy braku ku temu podstaw. Powódka przed wytoczeniem powództwa w piśmie z 1 maja 2015 r. zwróciła się do pozwanej z wezwaniem do zawarcia umowy przyrzeczonej, przesyłając jednocześnie projekt umowy zawierający ceny maszyn jak w umowie przedwstępnej, i to pozwana odmówiła jej zawarcia twierdząc, że to z „przyczyny powódki” nie doszło do zawarcia umowy przyrzeczonej w terminie określonym w umowie przedwstępnej i dlatego nie ma ona roszczenia o zawarcie tej umowy. Zawarcia takiej umowy nie wdziała też na etapie niniejszego postępowania. Jak wskazano zaś powyżej, Sąd Apelacyjny nie podzielił argumentacji skarżącej, iż istniały przesłanki, które uzasadniały taką odmowę. Za takie nie można bowiem uznać czy to wcześniej wytoczonego przez Spółkę powództwa, skoro pozew został skutecznie cofnięty, czy też innych przyczyn odmowy jej zawarcia na jakie pozwana się powoływała, gdyż za takie nie można uznać fakt zakupu nowych maszyn, skoro pozwana nie wykazała, by inne, niż ekonomiczne względy, stały za tą decyzją, przypomnieć przy tym należy, że maszyny będące przedmiotem niniejszego sporu pozwana wcześniej przez dwa lata bezpłatnie użytkowała. Z tych wszystkich względów Sąd Apelacyjny nie dopatrył się sprzeczności istotnych ustaleń Sądu z treścią zebranego w sprawie materiału dowodowego – w zakresie wskazanym przez pozwaną w jej apelacji.

Odnosząc się do zarzutu naruszenia przez Sąd orzekający w pierwszej instancji przepisu art. 390 § 2 k.c., który według strony pozwanej stanowił konsekwencje uchybień tego Sądu w zakresie błędnej jego wykładni, Sąd Apelacyjny

zauważa, że co do zasady orzeczenie sądu, wydane w oparciu o art. 64 k.c., zastępuje tylko oświadczenie woli strony, zaś do zawarcia umowy niezbędne jest jeszcze złożenie przez powoda jego własnego oświadczenia woli o określonej treści, w wymaganej przez prawo formie. W świetle poglądów orzecznictwa wyjątek od tej reguły ma miejsce, gdy obowiązek złożenia przez pozwanego oświadczenia woli wynika z umowy przedwstępnej, czyniącej zadość wymaganiom (w szczególności co do formy) od których zależy ważność umowy przyrzeczonej. Artykuł 390 § 2 k.c. przyznaje wówczas każdej ze stron umowy przedwstępnej prawo dochodzenia zawarcia umowy przyrzeczonej, a orzeczenie uwzględniające powództwo zastępuje nie tylko oświadczenie strony pozwanej, ale także stwierdza zawarcie umowy przyrzeczonej i de facto ją zastępuje. Podobnie dzieje się w przypadku uwzględnienia przez sąd powództwa o stwierdzenie obowiązku zawarcia umowy całkowicie zgodnie z żądaniem pozwu (por. uchwała SN z 7.01.1967 r., III CZP 32/66, wyrok SN z 19.09.2002 r.. II CKN 930/00). Tym samym, w ocenie Sądu Apelacyjnego, Sąd pierwszej instancji prawidłowo uznał, że zgodnie z art. 390 § 2 k.c., biorąc pod uwagę treść umowy przedwstępnej oraz fakt, że strony zobowiązały się zawsze umowę sprzedaży jako umowę przyrzeczoną, każdej ze stron przysługiwało roszczenie o zawarcie tej umowy. W związku z tym, że to pozwana w niniejszej sprawie uchylała się od tego obowiązku – z przyczyn na które wskazano powyżej, powódka była uprawniona do wystąpienia ze swoim żądaniem na drogę sądową. Stąd też zarzut pozwanej naruszenia art. 390 § 2 k.c. jest całkowicie bezpodstawny.

Podsumowując powyższe rozważania, stwierdzić należy, że pozwana nie wykazała, by Sąd Okręgowy dopuścił się takich uchybień normom proceduralnym - czy to odnoszących się do zakresu postępowania dowodowego, czy też do oceny dowodów, które skutkować mogłyby uwzględnieniem apelacji. Wskutek uzupełnienia zaś postępowania dowodowego o przesłuchanie stron, nie można również przyjąć, że naruszenie art. 227 w zw. z art. 217 § 3 k.p.c., czy też art. 328 § 2 k.p.c. – poprzez niewskazanie przyczyn oddalenia wniosku dowodowego o przesłuchanie G. C. (1), mogło mieć wpływ na treść wydanego w sprawie orzeczenia. Nie doszło nadto do naruszenia przez ten Sąd, z przyczyn wskazanych powyżej, w zakresie przepisów prawa materialnego, upatrywanych przez skarżącą jako skutek zarzucanych uchybień proceduralnych.

Z tych wszystkich względów, zgodnie z art. 385 k.p.c.. apelację pozwanej jako bezzasadną, należało oddalić.

O kosztach postępowania apelacyjnego Sąd Apelacyjny orzekł na podstawie art. 98 k.p.c. w zw. z art. 1081 k.p.c. oraz 6 pkt 7 w zw. z § 12 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z 28 września 2002 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych oraz ponoszenia przez Skarb Państwa kosztów pomocy prawnej udzielonej przez radcę prawnego ustanowionego z urzędu (t.j. Dz. U. z 2013, poz. 490).

Artur Kowalewski Danuta Jezierska Dariusz Rystał